

עפ"ת 3884/04/15 - יורם כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 3884-04-15 כהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת רונית בש
המערער יורם כהן
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. בפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, כב' השופטת רונית פרסון (להלן: "בית משפט קמא"), אשר ניתנה ביום 20.2.15 בתיק המ"ש 7568-12-14, לפיה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין דו"ח תעבורה מיום 20.2.11.
2. ביום 20.2.11 נעצר המערער, כשהוא משתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, ונרשמה לחובתו הודעת תשלום קנס. המערער שילם את הקנס שכאמור הושת עליו.

החלטת בית משפט קמא

3. בית משפט קמא ציין בהחלטתו הנ"ל (להלן: "ההחלטה") כי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), נדרש לבקשת שפיטה המוגשת באיחור ומפנה לתנאי סעיף 229(ה) בשינויים המחוייבים, הדורש שכנוע כי הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד וכי היא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. לאחר שבית משפט קמא עיין בבקשה ובמסמכים הנלווים לה, הוא לא מצא סיבה סבירה המבהירה מדוע המערער פעל להוכיח את חפותו למעלה משלוש שנים לאחר מתן הודעת התשלום ולא במסגרת המועדים הקבועים בחוק. בית משפט קמא הוסיף והטעים כי לא הובאו בפניו כל "נימוקים מיוחדים אחרים" להיעתרות לבקשה, כנדרש לפי סעיף 230 לחסד"פ.
4. בית משפט קמא ציין בהחלטה, כי סעיף 223 (ב) לחסד"פ קובע כי מששילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו.
5. לעניין רישום הנקודות בגין העבירה או היעדר רישום, כנטען על ידי המערער, קבע בית משפט קמא, כי לא נגרם למערער בכך עיוות דין אשר עשוי להצדיק את ביטול הרשעתו.

6. נוכח כל האמור לעיל, דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד להישפט.

נימוקי הערעור

7. במסגרת נימוקי הערעור טוען המערער כי, במועד ביצוע העבירה, השוטר שרשם לחובתו את הדו"ח ציין בפניו כי לא יירשמו לחובתו נקודות. המערער שהבחין כי בדו"ח נרשם "0 נקודות", שילם את הדו"ח על אף שסבר כי לא ביצע כל עבירה. משגילה המערער, לדבריו, כי נרשמו לחובתו נקודות פנה לבית משפט קמא בבקשה להארכת מועד להישפט.

8. המערער טוען כי שגה בית משפט קמא, עת שלא קיבל את בקשתו להארכת מועד להישפט שכן המערער הגיש את הבקשה מיד כשנודע לו על רישום הנקודות לחובתו. עוד טוען המערער כי בעניינו קיימים "נימוקים מיוחדים" לקבלת הבקשה, זאת נוכח טענתו לפיה הדו"ח שנרשם לחובתו אינו קריא, בייחוד לענין רישום הנקודות. בנקודה זו טוען המערער, כי יש לעשות הבחנה בין מקרה בו השוטר לא רשם כלל נקודות, שאז ניתן לומר כי במקרה שהרישום "שותק" על הנהג לבדוק האם נרשמו לחובת הנקודות אם לאו, לבין מקרה בו נרשמה באופן פוזיטיבי הספרה "0" לענין רישום הנקודות. המערער טוען כי מדובר בהטעיה ובעיוות דין, שכן המערער הסתמך על מה שרשם השוטר על גבי הדו"ח.

9. עוד טוען המערער, כי משמצא בית משפט קמא טעם להעביר את הבקשה לתגובת המשיבה, מבלי שדחה אותה על הסף, הרי שבהעדר תגובה היה עליו לקבל את הבקשה או לחילופין לקבוע דיון בבקשה.

10. נוכח הנימוקים שהובאו לעיל, עותר המערער כי בית המשפט יקבל את הערעור ויורה על הארכת המועד להישפט בגין הדו"ח הנ"ל.

טיעוני ב"כ הצדדים

11. בדיון בפניי חזר ב"כ המערער על האמור בהודעת הערעור, בהדגישו את היות הדו"ח בלתי קריא וכן את עובדת רישום "0 נקודות" בדו"ח עצמו, דבר שלטענת ב"כ המערער הביא את המערער לתשלום הקנס. ודוק, לטענת ב"כ המערער, כדאי היה למערער לשלם קנס בסכום נמוך, כאשר אין לחובתו רישום של נקודות ובכך חסך התדיינות משפטית ואפשרות שיושת עליו קנס בסכום גבוה יותר.

12. עוד ביקש ב"כ המערער לראות בנידון דנן את הבקשה שבפנינו כבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, זאת באשר לנימוקים המצדיקים העתרות לבקשה. לטענת ב"כ המערער, גם במקרה שבפנינו, כאשר מתבקשת הארכת המועד להישפט, מן הראוי לבחון קיומו של חשש לעיוות דין. לדידו, היות הדו"ח בלתי קריא ועובדה שלא ברור מה נרשם במשבצת הנקודות בדו"ח, מצדיקים מתן הארכת מועד למערער

להישפט. ב"כ המערער הוסיף והדגיש, כי המערער הוציא רישיון נהיגה לפני כמעט 30 שנה ולחובתו עבר לא מכביד, כך שאין הוא מבין בתחום הנקודות, מה גם שלחובתו של המערער רק 12 נקודות, לרבות הנקודות שנצברו בגין הדו"ח שבפנינו. לטענת ב"כ המערער, מן הראוי לשלוח מסר לשוטרים, עורכי הדוחות, זאת על מנת שיערכו את הדוחות באופן ברור, נכון וקריא, לרבות את רישום מספר הנקודות בדו"ח.

13. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור, בציינו כי מכוח סעיף 232(ב) לחסד"פ, יש לראות את המערער כמי שהודה באשמה, הורשע ונשא את עונשו. לטענתו, לא מתקיימים במקרה דנן הטעמים המצדיקים העתרות לבקשת המערער, כפי שעולה מסעיפים 229(ה) ו-230 לחסד"פ, לפיהם על בית המשפט להשתכנע כי הבקשה לא הוגשה במועד בשל נסיבות שלא היו תלויות במבקש ואשר מנעו ממנו מלהגישה במועד והיא הוגשה מייד לאחר שהוסרה המניעה. לטענת ב"כ המשיבה, המערער אינו מבהיר כלל כיצד נודעו לו הנסיבות החדשות וכמה זמן עבר מרגע שנודעו לו ועד להגשת בקשתו בפני בית משפט קמא. עוד טוען ב"כ המשיבה, כי מהדו"ח עולה תגובת המערער, לפיה אין לו מה לומר, היינו תגובה שאין בה משום הכחשה או כפירה במיוחד לו. עוד ציין ב"כ המשיבה, כי הדו"ח אכן אינו כתוב בכתב יד פשוט אך ניתן להבין את תוכנו וכן כי המערער בחר לשלם את הדו"ח, אשר ניתן לפני למעלה מ-4 שנים, בפברואר 2011, ובכך הודה כאמור באשמה. ב"כ המשיבה הוסיף וציין כי לא רשום בדו"ח "0 נקודות", אם כי רשום במשבצת הנקודות סימן שלא ניתן להבין מה הוא. ב"כ המשיבה ביקש ללמוד מעברו התעבורתי של המערער, כי האחרון הורשע בעבר בגין עבירות מסוג "ברירת משפט" ובחר לשלם את הקנסות שהושטו עליו, כך שעסקינן במי שיודע היטב מה המשמעות של תשלום הדו"ח.

דין והכרעה

14. בסעיף 223(ב) לחסד"פ נקבע כהאי לישנא: **"שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו"**.

15. במקרה שבפנינו המדובר בדו"ח שניתן למערער בפברואר 2011, היינו לפני יותר מ-4 שנים. המערער בחר לשלם את הקנס הנקוב בדו"ח, ומשכך רואים אותו, כאמור, כמי שהודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו.

16. דא עקא, שהמערער מבקש כיום, כעבור פרק זמן ממושך, להעתר לבקשתו להארכת מועד להישפט, זאת מבלי שעלה בידו להצביע על הטעמים המצדיקים היעתרות לבקשה, כאמור בסעיף 229 (ה) לחסד"פ. ודוק, לא עלה בידי המערער לשכנע, כי הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בו ושמנעו ממנו להגישה במועד וכי הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. המערער בחר, כאמור, לשלם את הקנס ובכך ניתן לראותו כמי שהורשע זה מכבר ונשא את עונשו, לאחר שהודה בעובדות כתב האישום נגדו.

17. אין בידי לקבל את טענת המערער, לפיה בדו"ח נרשם "0 נקודות", דבר שהביאו לתשלום הקנס מתוך שיקול של כדאיות. ראשית יצוין, כי עיון בדו"ח מלמד, כי במשבצת הימנית המיועדת לרישום מספר הנקודות רשום סימן בלתי קריא, אולם אין המדובר בספרה "0" הרשומה באופן ברור במשבצת השמאלית. בכל מקרה, אי רישום הנקודות או רישום בלתי ברור של מספר הנקודות אינם יכולים להוות עילה לביטול הדו"ח. בנקודה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 27124-06-10 **עודד לם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.8.2010), מפי כבוד השופט כמאל סעב: **"החוק קבע דרכים נוספות ואפשרויות אחרות למתן מידע בדבר מספר הנקודות בהן יחויב אדם שנרשם לחובתו דו"ח ברירת משפט... משכך, אי רישום הנקודות בהן יחויב הנהג אם יורשע בעבירה, אינו מהווה עילה לביטול דו"ח ברירת המשפט, שכן מהסיפא של התקנה דנא (תקנה 1(א) לתקנות התעבורה (מסירת מידע בדבר מספר הנקודות לחיוב) (הוראות שעה), תשס"ה-2005- הוספה שלי, ר.ב.), אנו למדים שיכולה להיות דרך אחרת או נוספת למסירת מידע על הניקוד המנהלי שבצד העבירה, כך שהיעדר הרישום של מספר הנקודות בדו"ח עצמו, אינו יכול לרוקן מתוכן את הדו"ח והעבירה שמתוארת בו".**

18. ומהתם להכא: כך גם במקרה דנן אין מקום להיעתר לבקשת המערער להארכת מועד להישפט המתמקדת בהיות הדו"ח בלתי קריא ובאי רישום ברור של מספר הנקודות בדו"ח (בהודעת הערעור נטען כי נרשם "0 נקודות", אולם בדיון בפניי, בעקבות הערת בית המשפט, הסכים ב"כ המערער, בסופו של דבר, לכך שרישום מספר הנקודות אינו ברור וכי רישום במשבצת הנקודות סימן שאינו קריא ואינו נהיר). בנקודה זו יצוין, כי הדין עם בית משפט קמא בקביעתו לעניין רישום הנקודות, כי לא נגרם למערער עיוות דין המצדיק את ביטול הרשעתו בדיון, מה גם שהמערער הגיש את בקשתו פרק זמן ניכר לאחר קבלת הדו"ח ותשלומה.

19. מן הראוי ליתן את הדעת בנידון דידן לדבריו הבאים של כבוד השופט א' א' לוי ברע"פ 9540/08 עופר מוסברג נגד מ"י (ניתן ביום 8.1.09):

"מששולמה הודעת הקנס שהומצאה למבקש, השתכללה הרשעתו בעבירות בהן הואשם. אכן, סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר למשלם הקנס לעתור - אף לאחר ביצוע התשלום - לתובע המשטרתי כדי שתבוטל הודעת הקנס, אולם לשם כך קצב המחוקק פרק זמן של 30 ימים בלבד ממועד המצאתה של ההודעה. המבקש לא פעל במסגרת זמנים זו, ואף לא בגדרי הזמן שהוקצב להגשת ערעור. משכך, נוכח היותה של הרשעת המבקש חלוטה, לא ניתן להשיג עליה באמצעות ערעור, ראשון או שני".

לפיכך גם במקרה דנן, אין מקום להיעתר לבקשת המערער ולאפשר לו לאחר פרק זמן של מספר שנים להישפט בגין הדו"ח.

20. זאת ועוד, עיון בדו"ח מלמד כי המערער מסר את תגובתו לעבירה המיוחסת לו במילים: **"אין מה עמוד 4"**

לומר. תגובתו הנ"ל של המערער בפני השוטר, עורך הדו"ח, אינה מלמדת בדבר הכחשת המערער את ביצוע העבירה, כפי שטען בנקודה זו ב"כ המשיבה, ובצדק. בתגובה הנ"ל ניתן לראות משום "ראשית הודאה" וברי כי אין בה משום כפירה במיוחס למערער, מה גם שלא עולה ממנה טענת המערער, כי השוטר ציין בפניו שלא יירשמו לחובתו נקודות.

21. נוכח כל האמור לעיל, דין ערעורו של המערער להידחות והנני מורה כן.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בהעדר הצדדים.